

- besluta att svaranden skall ersätta rättegångskostnader, utlägg och arvoden.

Grunder och huvudargument

Sökanden har anfört att hon har lidit ideell skada på grund av att principen om god förvaltningssed och lojalitetsplikten samt samarbetsplikten har åsidosatts vid upprättandet av de nämnda betygsrapporterna. Sökanden har vidare anfört att detta åsidosättande har upprepats vilket bevisar kommissionens kränkande attityd.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 4 februari 2002 av First Data Corporation, FDR Limited och First Data Merchant Services Corporation

(Mål T-28/02)

(2002/C 109/104)

(Rättegångsspråk: engelska)

First Data Corporation, FDR Limited och First Data Merchant Services Corporation har den 4 februari 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökandena företräds av Pierre Bos och Morten Nissen, Dorsey & Whitney LLP, Bryssel (Belgien).

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 9 augusti 2001 om ett förfarande enligt artikel 81 i EG-fördraget och artikel 53 i EES-avtalet (Ärende Comp/29.273 – Visa International) vad gäller artikel 1 femte strecksatsen och
- förplikta kommissionen att ersätta kostnader som förorsakas sökandena i förevarande mål.

Grunder och huvudargument

Sökandena har väckt talan mot kommissionens beslut att Visa Corporations regel "att ingen anslutningsverksamhet får äga rum utan kortutgivning" inte innebär en märkbar begränsning av konkurrensen och därför ligger utanför tillämpningsområdet för artikel 81.1 i EG-fördraget och artikel 53 i EES-avtalet.

Regeln innebär att ett företag som önskar ansluta köpställen, dvs. behandla betalningar som kunder gör med kreditkort i köpställets affärsverksamhet, först måste ge ut ett visst antal kreditkort till kunder. Sökandena är specialiserade på anslutningsverksamhet.

Enligt sökandena strider det ifrågasatta beslutet mot EG-fördraget och EES-avtalet.

Sökandena gör för det första gällande att beslutet inte motive-rats i tillräcklig mån i fråga om varför den aktuella regeln inte innebär ett avsevärt handelshinder.

Sökandena hävdar också att kommissionen gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att använda resonemang enligt artikel 81.1 i stället för resonemang enligt artikel 81.3 i EG-fördraget. Enligt sökandena kan de konkurrensfrämjande och konkurrenshämmande effekterna av en konkurrensbegränsning endast bedömas enligt artikel 81.3 i EG-fördraget. I det ifrågasatta beslutet tycks kommissionen resonera så att regeln i fråga ligger utanför tillämpningsområdet för artikel 81.1 i EG-fördraget eftersom dess fördelar uppväger konkurrensbegränsningen. Ett sådant resonemang kan emellertid, enligt sökandena, endast tillämpas enligt artikel 81.3 i EG-fördraget.

Slutligen hävdar sökandena att regeln i fråga faktiskt begränsar konkurrensen. Regeln innebär att ett företag, för att starta anslutningsverksamhet, först måste bygga upp bankverksamhet för att kunna ge ut kort till kunder. Enligt sökandena är detta ett hinder mot inträde på marknaden för anslutningsverksamhet. Vidare pekar sökandena på att tillämpningen av regeln är oklar eftersom det antal kort som skall ges ut är beroende av ett odefinierat kriterium. Enligt sökandena borde kommissionen ha genomfört en undersökning om huruvida denna regel tillämpas på ett enhetligt och icke-diskriminerande sätt.

Talan mot Europaparlamentet väckt den 13 februari 2002 av Wolfgang Leonhardt

(Mål T-30/02)

(2002/C 109/105)

(Rättegångsspråk: franska)

Wolfgang Leonhardt, La Hulpe (Belgien), har den 13 februari 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europaparlamentet. Sökanden företräds av advokaten H. Tagaras, i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara svarandens beslut av den 11.06.2001 att nollställa sökandens poängställning för befordran efter hans befordran år 2000;
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden motsätter sig Europaparlamentets beslut att nollställa sökandens befordringspoäng efter hans befordran år 2000. Beslutet innebär att sökanden inte kan föra över till sin nya lönegrad de förvärvade befordringspoäng som överstiger referenströskeln för befordran.

Nollställandet är en konsekvens av ett övergångssystem för att införa det nya systemet för befordran vid Europaparlamentet. Enligt övergångssystemet nollställs befordringspoängen automatiskt efter en befordran medan det slutgiltiga systemet föreskriver att befordringspoäng som förvärvats efter att tjänstemannen nått referenströskeln skall överföras till den nya lönegraden.

Enligt sökanden utgör det omtvistade beslutet en överträdelse av artikel 45 i tjänsteföreskrifterna och ett åsidosättande av principen om icke-diskriminering.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 15 februari 2002 av Japan Tobacco, Inc. och JT International S.A.

(Mål T-31/02)

(2002/C 109/106)

(Rättegångsspråk: engelska)

Japan Tobacco, Inc. och JT International S.A. har den 15 februari 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökandena företräds av Onno W. Brouwer och Paul Lomas, Freshfields Bruckhaus Deringer, London (Förenade kungariket).

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut som avser väckande av talan vid United States District Court for the Eastern District of New York, med Docket-nummer CV-02-0164 den 9 januari 2002 för Europeiska gemenskapens räkning mot sökandena,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna i förevarande mål, inklusive sökandenas och samtliga intervenienters kostnader.

Grunder och huvudargument

Sökandena är svarande i ett mål vid en domstol i Förenta staterna där Europeiska gemenskapernas kommission har väckt talan om skadestånd avseende påstådd obetald tull och mervärdesskatt samt ersättning avseende annan ekonomisk och ideell skada till följd därav. Sökandena påstås ha undgått att betala nämnda tull och mervärdesskatt genom att smuggla in cigaretter till Europeiska unionen. Detta är tredje gången som Europeiska gemenskapernas kommission väcker sådan talan⁽¹⁾. I det mål i vilket talan har väckts denna gång är kommissionen även ombud för vissa medlemsstater i fråga om medlemsstaternas påstådda anspråk avseende nämnda skatteskulder.

Grunderna och argumenten liknar de som har anförts i mål T-260/01⁽²⁾.

⁽¹⁾ Det första beslutet att väcka talan har ifrågasatts i mål T-379/00 (EGT C 79, 10.03.2001) och det andra beslutet att väcka talan har ifrågasatts i målen T-260/01 och T-272/01 (EGT C 3, 05.01.2002, s. 39 och s. 45).

⁽²⁾ EGT C 3, 05.01.2002, s. 39.

Talan mot Europeiska unionens råd väckt den 14 februari 2002 av José Cuenda Guijarro

(Mål T-32/02)

(2002/C 109/107)

(Rättegångsspråk: franska)

José Cuenda Guijarro, med hemvist i Bryssel, har den 14 februari 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska unionens råd. José Cuenda Guijarro företräds av advokaten Jean-Noël Lois, med delgivningsadress i Luxemburg.